

RELLISCANT

per G. BUCH

ELLA.....

Ella a penes té divuit anys, però vesteix com una dama del gran món.

Ella porta robes lleugeres, curtes i escotades, mitges extremadament fines i capells excèntrics.

Ella es posa roig als llavis i negre als ulls.

Ella té els cabells tallats a la garçon-ne, els seus ulls són vius i el seu perfum enibra.

Ella és nerviosa, capriciosa, llunàtica.

Ella té gestes de gata i la seva parla és afectada.

Ella es creu irresistible: un veritable Don Joana!

Ella estima bojament els dançings i es fa nomenar pels seus flirts amb diminutius que les demi-mondaines donen a llurs lulús blancs.

Ella posseeix pèl·limes que són veritables poemes.

Ella llegeix al "Caballero Audaz".

Ella prefereix de tots els seus flirts aquell que besa amb més foc.

Ella té una certa estima pels homes rics, els artistes i els cocainomans.

Ella fuma també.

Ella vol el xampany que sigui molt sec...

Ella diu sovint: "jo voldria ésser independent..."

Ella somnia una vida complicada, on tots els homes es sentirien enamorats d'ella...

Ella voldria esdevenir una "star" la dona fatal que passa...

Ella detesta les seves amigues i les troba lletges.

Ella s'aborreix per tot.

Ella té sovint migranya, sembla.

Ella sols vol que se la festegi, que se la mirin, que l'admirin.

En el fons, ella no té més que un fi: trobar el ximple que esdevindrà el seu marit.

sitgen per llurs fills més que el bé. I per xò cerquen sempre el bon partit.

I ara ens preguntarem: Què és un bon partit? Deu ésser, sens dubte, lo millor, lo més perfecte, lo insuperable que en la criatura humana pugui trobar-se en tots els sentits de la perfecció humana.

Ara bé: una vegada sabut el que deu haver de cercar-se, hom surt per aquests mons de Déu per captar el bon partit i... com ens trobem defraudats!

Després d'haver observat i mirat detingudament, he vingut a passar a la conclusió frapadora de que un home pot ésser un bon partit enc que sigui calvo, borni, lleig, tonto, ignorant, de origen tenebrós, i que una dona pot ésser-ho també encara que tingui cames groixudes, espatlles d'ase seca, que sigui grassa i desgarbada, gastii ulleres fumades, tingui la pell bruta i llegeixi assiduament a Folch i Torres.

Ni la juventud, ni el talent, ni la gràcia, ni la bellesa he vist que siguin qualitats indispensables per constituir el bon partit.

Per arribar a ésser-ho, sembla que necessàriament el subjecte deu tenir de posseir alguna virtut teològica que li faci desaparèixer tots els altres defectes. Però no; jo he vist bons partits-homes de tota mena, així com també bons partits-dones, de moltes lleis, i ni amb uns ni amb altres he pogut esbrinar res de aquesta dot extraordinària que acabo de esmentar.

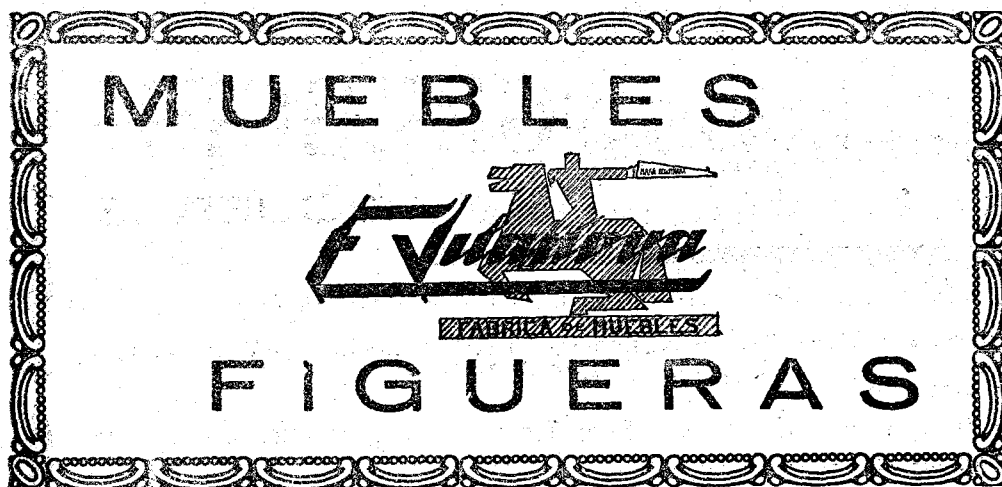
Això ha augmentat més la meua incomprensió, i deixant apart filosofies, he acabat resignant-me a l'explicació vulgar de ço que hom en diu un bon partit; i que hom suposa de tothom coneguda, encara que s'interpreti a mesura de les conveniències i perceptibles modificacions de qualitat i de quantitat.

Sigui com vulgui, hem de convenir que un bon partit en el matrimoni és cosa ben diferent de l'amor, que deu ésser el promotor de tota unió en els sexes. Però l'amor vertader és tan trenca-dis i difícil d'assolir com cercar una agulla en un paller.

Per acabar-lo d'aterrar li ha caigut com llosa sepulcral damunt, les paraules del conjur: «fer un bon partit».

De tota manera, Déu m'en guard per mi i els meus fills, els meus néts i bes-néts, d'assolir la felicitat de trobar un bon partit.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

UN BON PARTIT

per JOAN PALOL

És aquesta una frase feta, sobre la que se'n podrien escriure voluminosos tractats de filosofia moral, si algun desva-gat tingués aquesta gràciosa intenció.

Des que tinc ús de raó m'he acostumat a sentir calificar amb aquest epítet una munió de persones d'ambdós sexes —heu llegit per ventura «La importància de dir-se Ernest» d'Oscar Wilde?—, i és hora encara que no he pogut enterar-me de tot ço que de bo o de dolent conté aital cal·lificació.

—Sabs, Fulana—he sentit a dir man-

tes vegades al meu voltant—fa un partit excel·lent.

—Mengano—això entre les «manás» —és un gran partit.

No es cregui, però, que aquestes cal·lificacions siguin filles de l'ignorància, o bé siguin preocupacions vulgars. Tot al contrari. Perquè un home o una dona siguin un bon partit, ha de precedir sempre l'assentiment de l'opinió general dels pares. És a dir, dels essers més dignes de respecte.

És indiscutible que els pares no de-